Dušan Damjanović i Predrag Mihailović sa olimpijskom selekcijom Australije pred put u Tokio

Molitva uvek prija

Neizbežna tema u razgovoru s Dušanom je i religija.

- Verujući sam čovek i molitva mi uvek prija. U Crkvu ne idem redovno, ali odem. Nastojaću da to ispravim kad se vratim s Olimpijade. Sveštenik naše Crkve u Adelajdu, otac Strahinja Janjić, ima dobre i otrežnjujuće besede. Ipak, s druge strane okeana je moj duhovni otac i prijatelj Ilarion Đurica. Svestran i izuzetan čovek. Imao je presudan uticaj u mom poimanju vere. Uvek se radujem našim prepiskama. Nadam se da će uskoro prestati ovo "čudo" i da ću moći da vidim i zagrlim sve drage ljude, a ne samo da se dopisujem ili "skajpujem".

Žao mi je samo što ženski vaterpolo nije popularniji.

■ **Postoji li razlika u pristupu kod treniranja žena i muškaraca?**

- Žene kad treniraš moraš da ih voliš, da razumeš njihove "momente". Kad osete da si im na taj način prišao i da je to iskreno, onda je ta veza trener - tim jako čvrsta i rad svima postaje zadovoljstvo. Odrastao sam u kući sa tri starije sestre Snežanom, Svetlanom i Gocom. Sve one imaju po dve ćerke. Još moja žena, moje dve ćerke. Pa, nešto sam i ja naučio - s osmehom će Dušan.

■ **A šta je važno u radu s muškarcima?**

- Njima uvek treba pomerati limite, pokazivati da mogu više i bolje. Poštovati ih kao ličnosti, držati nevidljivu distancu dok je to potrebno, a ipak se ponekad otvoriti i pokazati da si i ti nekad bio kao oni i da si otvoren za prijateljstvo.

■ **Kakvi su vam utisci o vaterpolu u Australiji?**

- Australija je specifična zemlja. Neguju sportove za koje nikad ranije nisam čuo, a popularniji su ovde od skoro svih evropskih. Vaterpolo nema veliku popularnost u medijima, ali ga igra veliki broj dece, naročito po školama. Zbog veličine zemlje i malog broja sponzora, nacionalnu ligu je vrlo komplikovano organizovati da bi mogla da predstavlja poligon za stvaranje igrača. Sidnej, pa onda Pert i Brizbejn, gradovi su sa najkvalitetnijim lokalnim takmičenjima.

■ **Kako je vaš tim trenirao u toku pandemije i restrikcija?**

- Okupili smo se 8. februara jer nismo mogli ranije zbog virusa. Prošle godine, isto u februaru, krenuli smo na pripreme u Evropu. Rim i Budimpešta. Kad smo stigli u Dubai javili su nam da moramo da se vratimo u Australiju. Nije bilo prijatno. Mislim da smo se pripremili maksimalno koliko su nam uslovi dozvolili. Najteže pada to što nismo mogli da odigramo nijednu međunarodnu utakmicu za sve ovo vreme. Praktično će nam prva utakmica u Tokiju protiv Kanade biti i prva provera. Pored svega, optimisti smo.

"Kad treniraš žene, moraš da ih voliš i da razumeš njihove 'momente'"

■ **Ozi ženska reprezentacija je osvojila zlatnu medalju u Sidneju i dve bronzane u Pekingu i Londonu. Da li je to dodatni pritisak ili podstrek?**

- To je zaista uspešan niz koji istovremeno predstavlja i pritisak i podstrek. Naravno da se od nas očekuje da uradimo nešto slično. Ali, verujte, mi smo sebi već postavili ciljeve, tako da niko ne treba dodatno da nas motiviše - rekao je Dušan Damjanović, pre nego što sam mu poželela srećan put i mnogo uspeha u Tokiju.

Jelena DINIĆ

---

m²ilan

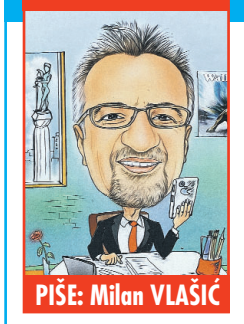

PIŠE: Milan VLAŠIĆ

O ŽIVOTNIM PROBLEMIMA

Ko ih ima i šta s njima?!

U nastavku priče o krugu, u kom se vrtimo već drugu godinu, kao da se nazire izlazak, neko svetlo na kraju tunela, pa nam ostaje da nastojimo da iz svega ovoga izađemo bez posledica.

Ono što nas ne ubije, kažu da nas ojača, a kako stvari stoje, jaki smo, sve smo jači, što nas više neko tlači.

U cilju da se odmorimo malo od tog jačanja, danas bih se osvrnuo na našu reakciju na ono što i ne možemo baš da menjamo lako. Ma, okruženje nije toliko važno, ako je naša reakcija adekvatna.

Šetam pre nekoliko godina ulicama Beograda i sretnem poznanika, dobar čovek, malo stariji, duhovit. Međutim, po izrazu lica, dok sam mu prilazio, nisam stekao utisak da je dobre volje.

Šta je meni bilo, ali napravio sam katastrofalnu grešku i pitao sam ga: "Kako si?" Kakav danak neoprezu, a možda i neiskustvu.

Na to pitanje, on je stao i počeo je da objašnjava kako ništa ne valja: "Ne valjaju", kaže "ni ukućani, ni komšije, političari, doktori, advokati, ne valja vreme, saobraćaj, ma ne valja ništa!"

On je to toliko uverljivo pričao da sam počeo nekako sve lošije osećati i uhvatim se da klimam glavom u pogrešnom pravcu, da mu potvrđujem. Što ja više klimam, to on brže priča kako ništa ne valja.

Mesto bez problema

"Dobro", prekinem ga nekako kada je hvatao dah da nastavi s podužim spiskom šta sve ne valja, "a šta je u stvari problem?", uspem da postavim i drugo pitanje.

"Ah, problem", nastavi moj prijatelj s pričom sada još glasnije, "problem je ovo, problem je ono, sve bi bilo lakše da nemam toliko problema, stotine problema različitih, ma šta stotine, hiljade problema i ja pojma nemam kako da to rešim, kako da se oslobodim problema."

Opet on srećom zastane da udahne vazduh i ja ga uspem priupitati što bi on u stvari hteo.

"Aha!" reče, "pa to je lako, ja bih hteo da imam manje problema, ma šta manje, ja bih hteo da nemam nikako problema, da budem bezbrižan, bez ijednog problema".

I onda kažem: "Dobro druže moj, bio sam pre neki dan u jednom delu grada gde ima 20.000 ljudi i niko nema nijedan problem ."

"Vodi me tamo, selim se tamo!", nastavi moj drugar uzbuđeno. "Da, druže", kažem ja, "ali to mesto je na Čukarici, tačnije Orlovača, groblje Orlovača!". "A, uf!", potrese se moj drugar kao oparen, "pa to znači da onaj koji nema problema da taj i nije živ?"

■ Umesto da se žalimo na probleme, pre svega treba ih preimenovati u životne situacije ili izazove

"Tako je dobri moj prijatelju, ti treba da si srećan što imaš toliko puno problema, jer po prostoj logici oni koji imaju malo problema - oni su blizu odlaska, zato ti druže požuri kući, zaključaj se u svoju sobu, klekni na kolena i moli se Bogu da ti poveri još problema."

Ispravna definicija

Ode čovek, ma ne znam da li je rekao "zdravo" ili je samo otišao, odjurio da se pomoli za još pokoji problem.

Umesto da se žalimo na probleme, pre svega treba da ih preimenujemo u životne situacije ili izazove, dakle da ih ispravno definišemo, a onda da se usresredimo na rešavanje svega toga bez stresa, bez nervoze i bez opterećivanja drugih nekim svojim životnim situacijama koje pogrdno nazivamo - problemima.

I da završimo sa dva citata, jedno iz Jevanđelja po Jovanu, a koje se može primeniti na sve ovo što se sada dešava: "I poznaćete istinu, i istina će vas izbaviti."

Drugi citat se odnosi na to da ne smemo dozvoliti da sve što se dešava oko nas utiče na naše raspoloženje, a samim tim i zdravlje, bez obzira šta se to dešavalo. "Ne tonu brodovi što se oko njih nalazi voda, brodovi tonu kada voda uđe u njih."